

VU

DIRECTEUR NEEMT AFSCHIED

Solidair met India: druppels op een gloeiende plaat

Haar eerste reis om projecten te bezoeken voor de Stichting Solidair met India, tien jaar geleden, was overweldigend. De laatste, afgelopen februari, gaf een dubbel gevoel. Half en half wist **Joke van Zutphen (66) dat ze zou stoppen als directeur**, maar zeker was dat nog niet. Dus afscheid heeft ze niet genomen.

Meike van der Flier

Heeswijk-Dinther

Het officiële moment waarop ze met pensioen ging en na tien jaar het directeurschap overdroeg, vond plaats zonder poespas in de Abdij van Berne, waar de stichting zetelt. Vanwege corona geen feestje, maar koffie en een Boscse bol met alleen de voorzitter, de penningmeester, een vrijwilliger, de prior en de nieuwe directeur Anja Bekkers (56). „Wat het nog wel mooi persoonlijk maakte, was dat velen een A4'tje hadden ingeleverd met een persoonlijk woordje voor Joke, ook mensen uit India”, vertelt zij. „En uit India waren er ook zeven videoboodschappen.” Als reizen weer kan, gaan ze er samen naartoe. Voor de complete overdracht en zodat Joke van Zutphen alsnog persoonlijk afscheid kan nemen.

Schokkend

Van Zutphen begon bij de stichting als vrijwilliger, nadat ze in 2009 door de toenmalige crisis haar baan in de bouw was kwijtgeraakt. „Mijn oom is norbertijn en heeft in India gezeten. Het land fascineerde mij altijd al. Het mystieke, het kleurrijke; zo anders dan hier. Die eerste reis was heel indrukwekkend. Schokkend ook. Wat een armoede! Ja, je kunt ook naar Afrika of in Nederland goede doelen steunen. Maar dit kwam op mijn pad.”

Ook Bekkers merkte dat: „Deze stichting zit in Heeswijk-Dinther, is ontstaan vanuit de abdij. Als je hier woont, krijg je dat mee. Het is een deel van de historie van het dorp.”

Zij blijft als nieuwe directeur van Solidair met India – een baan voor drie dagen in de week, betaald uit de opbrengst van aandelen – ook bestuurslid van een andere stichting die vanuit de abdij is ontstaan en hulp biedt in India: Medisch Werk Mumbai.

Solidair met India pakt uitsluitend projecten op die vanuit India zelf zijn aangedragen. Van Zutphen: „We kijken waar behoefte aan is. Daar zoeken we sponsors bij die bij dat project passen. De een wil specifiek inzetten op zelfredzaamheid, de ander wil investeren in stenen en huisjes bouwen. We hebben voornamelijk vaste partners, bedrijven, fondsen, stichtingen en particulieren, maar krijgen ook incidentele giften vanuit acties of nalatenschappen.”

Per jaar gaat er ongeveer 1 miljoen euro naar de projecten in zeven deelstaten in India. Bekkers: „Je kunt daar met 1 euro veel meer doen dan hier.

▲ De vorige directeur Joke van Zutphen (links) en haar opvolgster Anja Bekkers van Solidair met India. FOTO: JEROEN APPELS/VAN ASSENDELFT

Ook al is het nog lang niet genoeg.” Ter plaatse werkt de stichting altijd samen met congregaties, voornamelijk norbertijnen. Negentig jaar geleden vertrok de eerste norbertijn naar India, in totaal gingen er vijftig Nederlandse paters op missie naar het land.

Tegenwoordig zijn er geen Nederlandse paters meer uitgezonden naar India, maar zijn het paters en zusters uit de eigen bevolking. „Groot voordeel is dat er een organisatie achter zit die zichzelf bedruipt. Daar hoeft ons geld dus niet naartoe. Zij houden een oogje in het zeil, kennen de situatie ter plaatse goed. En het werk gaat altijd door, ook als een individu vertrekt.”

Informeel economie

Door corona is India twintig jaar teruggeworpen in de tijd, denken Van Zutphen en Bekkers. „Je ziet hoe kwetsbaar het allemaal is. Er is daar een grote informele economie, veel kleine zaakjes, riksrijders, huishoudsters, maar ook leerkrachten die door de lockdown van de ene op de andere dag geen baan meer hadden

en dus geen geld. Wij betalen daarom 50 procent van het salaris van onderwijzers in onze projecten dit jaar door.”

Solidair met India steunt de allerarmsten, mensen die in het land gezien worden als minder dan niets. Nadrukkelijk betreft de stichting de mensen zelf bij de projecten. „We geven geld, maar we vragen ook altijd een kleine eigen bijdrage, dat is essentieel voor de betrokkenheid. Bijvoorbeeld een schoolfee: ouders die

dat wél kunnen, betalen mee voor degenen die het echt niet kunnen.”

„En als we naaimachines aanschaffen, waarmee ze dan zelf inkomsten kunnen genereren, moeten ze de investering binnen een jaar terugbetalen. Met dat geld kunnen ze dan weer een nieuwe naaimachine voor iemand anders kopen.”

Kleinschalig

De stichting werkt kleinschalig, in een onvoorstelbaar groot land, dat hard op weg is om qua inwonertal China voorbij te gaan. De schatting is dat er al meer dan 1,3 miljard mensen leven. In Mumbai bijna 20 miljoen, meer dan in Nederland. „Toch is het belangrijk die druppels op de gloeiende plaat te blijven gooien. Alles wat je kunt doen, is meegenomen”, zegt Van Zutphen.

Bekkers: „En die druppel gloeit lang na. Als je, zoals wij, aan meerjarig ontwikkelingswerk doet, vanuit de behoefte die daar is en strevend naar zelfredzaamheid, dan stort het niet zomaar in. Ook al duurt het soms jaren voor een project zichzelf kan bedruipen.”

▲ Van Zutphen bij een van de projecten in een schoolklas. FOTO: STICHTING SOLIDAIR MET INDIA

“**Je kunt daar met 1 euro veel meer doen**”
– Anja Bekkers